

Amunum. K. *Aegypt.* Plura festa huic dicata Numini, qui *Vulcanus* apud Græcos; ut scribit Trismegistus in *Pimandro*. Dicebatur ab illis *Porta Deorum*, quoniam per Amunum ad omnium bonorum copiam porta pervia, cumulusque gratiarum, tanquam à fonte liberalitatis & munificentiae: quæ de causa ut hieroglyphicum favoris tribus stellis, vocatis *Delta*, in cælo signarunt, cuius stationem posteri summo cultu ac venerationi prolecuti sunt: estque primus Iconismus in Zodiaco Australi *Aegyptiorum*, ut dicemus *Isagog. Mart. n. 11.* alibique. Ex voce *Amun* excellentia, ac sublimitas majestatis innuitur. *Amun* nomen est *Jovis*: ait *Plutarch. de Iside & Osirid.* & *Jamblic. de Aegyptiorum myster.* addit: *Amun* in *Aegyptiaca lingua* nihil aliud significat nisi rationem quandam arcanam: qua ratione Deum illum summum rerum Conditorum, atque Deum invocantium, abditum, incognitum, voce *Amun* appellarunt. Hinc apud *Georgium Hervvart. in Theatr. Hieroglyphic. Figur. 38.* videtur in imagine caput humanum arietiforme, cum teristro seu velo; quasi incognitum Numen, sed rutilè quasi cornibus binis flammis coruscum, in signum communicationis gratiarum; de quo *Kircher. in Prodrum. Copto, cap. 8. & Obelisci. Pamphil. lib. 4. Hierogram. 2. Idem 1. Tom. Oedip. Aegypt. Syntagm. 3. cap. 6.* Amun exhibet imaginem in figura hominis cum exuvijs arietis, extendentis manum ad dandum aliquid.

Dicitur Porta Deorum.

Deus incognitus.

Imagines.

Ejus imago in amuletum.

Figura illius.

26 Colebatur quasi philanthropus, hominumque hyperalpitæ. *Agathodæmon Amun, Solare, beneficium Numen, arcanas latentium rationum vires in lucem agens.* Trismegist. in *Asclep.* Indicat imago *Telesmatica*; quam in amuletum portabant *Aegyptij*, Amunum arbitrantem depulsorem malorum. Immo hujusmodi figuram collocabant in confinijs regni, in moenibus urbium, in templis, locisque publicis regionum, ut hostiles arceret insultus: singulique ut incolumes à cacogenijs viverent, appendebant collo. Figura erat criomorphos, sive arietina, velata cervice, sine pedibus, inferiùs desinens in conum pyramidalem, dexterà tenebat lituum, virgam auguralem, sinistrà scuticam, flagrum, vel flagellum. Interpretatur *Kircher. d. p. 2. Tom. 2. class. 11. cap. 4.* Hæc magicà arte hieromant hæ cogitarunt; ut imaginibus, quasi prodigiosè malà viderentur remota, quæ à dæmone immissa. *Insimulant se corporibus hominum demones, & occultè in visceribus operi valesitudinem rutiunt;*

morbos cient, somnijs animos terrent, furoribus quatunt; ut homines his malis cogant ad eorum auxilia decurrere. *Lactant. Firmic. 1. cap. 14. Idem Tertullian. Contra Gent. cap. 22.* Alia die 30. à n. 17.

27 Inter Indos plausibilis dies propter saxum, quò convenere *Bacchus & Hercules* in monte *Sapientium*, ubi hac die frequens concursus finitimarum urbium ad nova videnda. *Callisthen. in Alexandr. histor. Ridenda sunt, quippe fabulæ. Originem observavi in Philostrat. lib. 3. de Vit. Apollon. cap. 3. ubi de incolis asserit belluarum voces intelligere, ibique in colle sedere, qui sapientes dicuntur, quin expelli inde possunt vel à Numinibus. Quem autem sapientes cunulium incolunt (insit) ea est altitudine qua Atheniensium arx, ex media surgens planicie. Hunc munit nativum quoddam saxum, quod tanquam opus manu & artificio factum, circumquaque collem ambit; cuiusque in plerisque partibus quasi bisulca vestigia cernuntur, & barbararum ac vultuum formæ alibi, & hominum terga dicuntur conspici, labentibus similia. Cum enim *Bacchus, Herculi* conjunctus regionem illam invasere, *Panas* Deos, quos in exercitu habebant, ut expugnare tumultum aggrederentur, hortati sunt; quod arbitrarentur, eos adversus terræmotus, aliasque offensiones posse sufficere: sed à Sapientibus diversimodè fulminati ipsi in petris errorum suorum reliquerunt insignia. Circa tumulum verò nebula circumspicitur, in qua Indi habitant: ibique nunc visibiles, nunc invisibiles, ut libet, se faciunt. Utrum verò portæ tumultum claudant, nequaquam se novisse, dicunt; quod prospectum nebula eripiat tam extrà exstantibus, quam intrà clausis. *Profectò nugæ, sive Magorum præstigiæ.* Alia die 26. n. 23.*

Saxum & collis sapientium inter Indos.

DIES XXI. FEBRUAR.

1 **P**rimus Decanus *Piscium*, & I. IX. R. gradus Solis in Signo; cuius facies *Saturnus*, prognosticon instabilitatis, incuriæ & conditionis vagabundæ: imago vir simiam sinu fovens, sub tutela *Rephan. Abenragel. Orientium Piscium influxus signat Pontan. Uran. lib. 3.* Ille igitur, quem *Cæruleo de gurgite Pisces* Nascentem aspiciunt, cæloque tuentur *Eoo, Multum* urbes peret ignotas, longumque vagatus *Pontan.* Notescet peregrè externis novus advena terris: *Quin etiam ingenioque valens, & pectore plenus Munera tractabit solers: quibus inde peractis* Ad

Ad majora gradu properabit munia certo, Certus amicitijs, cognato & sanguine certus, Ulciscensque hostem facile, atque ex ordine felix.

Sphære Sphæræ emblemata varia sunt pro nationibus varijs. Caput dimidiati Equi, habentis alas duas: initium Fluminis: cauda piscis, qui vocatur *Crocodilus*. *Sphær. Persic. Qui Crocodilus, & cur ab Aegyptijs collocatus in regno Typhonis; videlicet Kirch. 2. Oedip. p. 2. class. 7. cap. 7. Iconism. 31. Crocodilum alij (ait Albumasar) Annem, alij Viam perustam* vocant. Inter Græcos, addit, *postremum Urse minoris cum brachio sinistro Cephei. Venter Equi secundi cum principio piscis primi, & parte Urne. Juxta indos, vir ornate vestitus, domum tendens, igne tenaci ferrea componens, manu tres pisces apud se ponendo. Ferè eadem in Sphær. hoc est: Homo indutus vestibus pretiosis, in manu habens vas ferreum (gladium) pergens domum suam. Sphær. Indic. Cauda Urse Minoris, manus Cassiopeæ, venter Equi alterius, initium Piscis prioris. Mulier velo conspicua sedens, ubera turgida habens, unâ manu latomorphum sceptrum, altera crucem ansatam gestans, & femur crucis multis characteribus ornatum. Tabul. Bembin. & Hervvart. Thessaur. Hierogl. Kircher. d. Iconism. 20. Dicitur Domus Ichthonis, seu Porta vitæ. Idem est Ichthon, juxta *Jamblic. de Mysterijs Aegyptiorum*, ac primum exemplar, expressio, aut effigies, in qua est primum intelligens & intelligibile primum, quod solo silentio colitur: sed hoc aliàs. Duo viri unum caput habentes. *Sphær. Arabic. Arcturus & Sagitta vesperè oriuntur. Columell. Favonius spirat, nox nubila: Arcturus circa primam vigiliam occidere incipit. Ptolom. Non est discordia, propter ortus & occasus Cosmicos & Achronicos, de quibus in Prolog. §. 4. n. 1. Albumasar quo supr. subdit: Caput Cerivitauri: in manu ejus gemini Colubri; quod Ptolomeo visum est caput Scorpionis, cum geminis in ore colubris.**

Crocodilus constellationis

Quid Ichthon?

Jonas redit in patriam?

An gigas?

tre Gentium incola factus est: nam & erubescerat esse in terra sua; dicens: Sic aufertur opprobrium meum, eò quòd prophetans contra *Niniven*, mendax repertus sum. *Fatuitas* immò audacia est *Rabbinorum*. Transactà fame juxta præfat. *A. redijt in terram Judæ, & defuncta est mater ejus, & sepelivit eam juxta balneum Deboræ, id est palmam (de qua Adrichom. in Ephraim, n. 35.) postque mortuus & sepultus in spelunca cujusdam Judicis Israël. Vide 21. Septembr. n. 2. Procop. & Vatab. asserunt, fugam Jonæ à terra sancta post reditum, ortam, ex eò quòd tædium visà *Ninives* conversione, *Israëlitis* persistentibus in idololatria, tot miraculis & prophetis. Hinc *jesunium Judæorum* propter conversionem *Ninivitarum*; de quo 11. Septembr. n. 22. Hac quoque die *Josias* feliciter cœpit purificare templum ex tot quot in illud intulerunt abominationes *Achaz & Manassès*, relatas, 4. Reg. 23. à 4. & 2. Paralip. 34. à 3. *Joseph. 10. Antiq. cap. 5. Adrichom. Ann. 3337.* ut possent in templo collocare extractam fœderis Arcam, & Pascha mens. seq. celebrare, de quo suo loco. Caderent aptè cuncta, modò pro die Reucl. aliquod testimonium afferret. Magis ad amulsim quòd hac die data est libertas à *Dario* ædificandi templum *Jerosolymitanum*. *Darius Hystaspis*, cum esset privatus, Deo *Israël*, si regnum adipisceretur, voverat; quicquid vasorum sacrorum apud *Babylonem* esset, remissurum se in templum *Hierosolyma*: ait *Joseph. 11. Antiq. 4.* ex quo nos *Tom. 6. T. 8. num. 5.* Primo anno regni (aptius, secundo, ut dicitur 3. Esdr. 5. 6.) *Darius* instruxit regale convivium *Satrapis Medorum* atque *Perfarum*; quod quidem prævenerat adventu *Zorobabel*, amicus pridem *Darij*, qui missus fuerat ab *Hierosolymitis* pro *Hebræis* (malè acceptis *Cambysij*) ad novum Regem, quem illicò ut vidit, cubicularium suum pro corporis custodia signavit. In die convivij, cum Rex redormiscere nequiret, propositum fuit problema de potentia vini, Regis, foeminae ac veritatis. *Vicit Zorobabel*, placuit Regi; qui dona promittenti respondit admonens voti, quo se obligaverat (si adipisceretur potestatem regiam) denuò condendi *Hierosolyma*, instaurandi templum, ac deinde sacra vasa, olim per *Nabuchodonosorum* inde sublata, & in *Babylonem* perlata, fideliter restituendi. *Joseph. d. Cuncta Darius concessit, scribens insuper Præfectis Syriæ, ut Judæis detur libertas à tributo, & de tributis Regijs expensæ necessaria in sacrificia, fabricam* Tom. 1. Ephem. Oo 2 tem-*

Josias purificat templum.

Zorobabel impetrat ædificare templum & urbem.